

NAVAJANJE SKLICEV NA DOLOČBE DDV ZAKONODAJE NA IZDANIH RAČUNIH

Pojasnilo DURS, št. 4230-191/2010-2, 27. 5. 2010

Davčni zavezanec navaja, da namerava vzpostaviti seznam informacij o sklicih na računih, ki jih države članice EU zahtevajo na izdanih računih v primerih, ko so dobave (blaga ali storitev) oproščene plačila DDV ali ko se uporabi posebna ureditev obdavčitve (na primer za obdavčljive preprodajalce). Davčni zavezanec prosi za podatke o določbah nacionalne zakonodaje in besedila, ki morajo biti navedena na računu, izdanem v primeru uveljavljanja oprostitve plačila DDV in v primeru uporabe posebne ureditve za obdavčljive preprodajalce (maržna ureditev).

V zvezi z navedenim odgovarjamo:

Davčni zavezanci morajo na izdanih računih navajati sklic na določbo nacionalne zakonodaje ali direktive v primerih oprostitve DDV, ali če je plačnik DDV kupec ali naročnik, ali v primeru uporabe ene od posebnih ureditev (za potovalne agencije oziroma za obdavčljive preprodajalce).

Na podlagi določbe 11. točke 82. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 10/10 – UPB2) mora davčni zavezanec navesti na računu v primeru oprostitve DDV ali, če je plačnik DDV kupec ali naročnik, tudi veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezni člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV ali predmet obrnjene davčne obveznosti.

Enaka ureditev glede navajanja določb iz direktive ali nacionalnega zakona velja tudi v primerih uporabe posebne ureditve za potovalne agencije ali v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke ali starine.

V nadaljevanju je opisanih nekaj primerov za sklice, ki jih je treba na izdanih računih navajati:

- oprostitvev za znotraj skupnostno dobavo blaga: oproščeno plačila DDV na podlagi 1. točke 46. člena ZDDV-1 ali prvega odstavka 138. člena direktive;
- oprostitvev za dobavo blaga, ki ga iz EU odpelje prodajalec ali druga oseba za njegov račun: oproščeno plačila DDV na podlagi a) točke prvega odstavka 52. člena ZDDV-1 ali a) točke prvega odstavka 146. člena direktive;
- oprostitvev v zvezi z mednarodnim prevozom: oproščeno plačila DDV na podlagi 53. člena ZDDV-1 ali 148. člena direktive;
- mehanizem obrnjene davčne obveznosti na podlagi splošnega pravila o kraju opravljanja storitev: plačnik DDV je na podlagi prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 (ali 44. člena direktive) prejemnik storitve;
- uporaba posebne ureditve za potovalne agencije: DDV obračunan na podlagi 97. člena ZDDV-1 (ali 306. člena direktive), vendar ni izkazan;
- uporaba posebne ureditve za obdavčljive preprodajalce rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin: DDV obračunan na podlagi 102. člena ZDDV-1 (ali 313. člena direktive), vendar ni izkazan;
- uporaba posebne ureditve za prodajo na javni dražbi (rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin): DDV obračunan na podlagi 111. člena ZDDV-1 (ali 333. člena direktive), vendar ni izkazan.

Besedilo za sklicevanje na določbo nacionalne zakonodaje ali direktive sicer ni natančno predpisano, vendar mora biti iz sklica natančno razvidno, na katero ureditev (oprostitvev, obrnjeno davčno obveznost ali uporabo posebne ureditve) se besedilo nanaša.